

Đạo Tình ♥ Thương

Lời giáo huấn của Mother Rytasha
Thiên thần Bengal

Mother Rytasha

Đạo
Đạo, trong giáo huấn của Mother Rytasha,
phải được hiểu theo
nghĩa gốc của từ.
Đạo - tiến trình và các phương thức
qua đó con người có thể trở về với Thượng Đế

Và sự việc xảy ra,
Vào năm 2001,
Một nhóm người tụ lại
Tìm kiếm thức,
Hỏi
Tôi có thể nói gì về
Đạo Tình Thương
Lời giáo huấn của Mother Rytasha
Thiên thần Bengal

Và tôi, Razzaque Khan,
Một tông đồ và người dâng hiến đời mình cho
Thượng Đế
Gặp họ.

"Hãy cho chúng tôi biết," họ nói,
về giáo huấn của Bà."

Và nhiều câu hỏi khác
Về những gì họ muốn biết.

Và tôi đã trả lời
Chỉ bằng những lời của Bà

Hãy biết rằng
Những gì được viết ra ở đây
Không phải là tất cả.
Đó là hương thơm
Chứ không phải cánh hoa.

Và suốt đêm
Họ đã ở lại.
Và
Nhiều ngày và đêm sau
Họ đã ở lại.
Và tất cả đã được
Chào đón
Như những người tìm chân lý
Luôn được đón chào.

Nhưng không lâu
Sau
Những người tỵ hợ
Bắt đầu trò chuyện
Giữa họ
Tranh cãi
Về những hiểu biết về Bà.

"Tôi có nghe rằng,"
Một người nói,
"Bà rao giảng một Đạo mới,
Được gọi là,
Đạo Tình Thương"

Nghe điều đó
Nhiều người kinh ngạc
Và thì thầm
Cùng nhau.

Có một người trong họ,
Một người được kính trọng, khôn ngoan,
Hiểu biết về tâm linh,
Đứng dậy và bước lên.
Thấy ông đám đông yên lặng
Để nghe ông nói.

"Người anh em," ông nói,
Với người vừa nói,
Cùng cho tất cả.

**"Không hề có một Đạo mới.
Nhưng người thông thái đều biết
Tâm linh là vô hạn và vĩnh cửu.
Chân lý luôn tồn tại
Và vĩnh viễn tồn tại."**

"Tôi đã nghe Bà rao giảng,
Và xem mình
Là một tông đồ của Bà,
Và đây là,
Nguyên thủy, và tinh khôi,
Sự thật không thay đổi về Thượng Đế,
Qua lời Bà dạy.
Đây là
Thực Đạo,
Không phải Tân Đạo!"

Một ông già hỏi,
"Bà rao giảng chúng ta sống trong thời đại
Mà những gì đổ vỡ
Sẽ được hàn gắn.
Chúng ta phải hiểu sao về điều này?"

Mọi người quay qua tôi
Để nghe tôi nói.
Và những lời tôi nói
Là từ Bà
Và lời Bà là từ Thượng Đế.
Tôi nói về lúc
Đến bên sông cùng Bà,
Và
Trên thuyền bên bờ
Bà nói

**"Thời đại mới đã đến,
Rọi ánh sáng vào bóng tối,
Đường đi được sửa thẳng,
Và Đạo không còn chia rẽ.**

**Vì chỉ có một Thượng Đế duy nhất
Với nhiều tên gọi khác nhau,
Nên chỉ có một Đạo
Và Đạo ấy là
Đạo Tình♥Thương."**

"Thánh Mother!
Sao Bà nói
Chỉ có một đạo,
Khi chúng tôi thấy có nhiều?"

Và Bà trả lời:
"Khác biệt trong Đạo
Giống như khác biệt trong đào giếng.
Khi đào giếng nơi đất đá
Cần dụng cụ thích hợp.
Khi đào giếng nơi đất cát
Cần dụng cụ khác.
Bề mặt thì khác nhau,
Nhưng mục đích thì như nhau.
Nước.
Và nước khi gặp được là
Nước.

**Đạo cũng vậy,
Tùy thuộc vào
Khác biệt ngôn ngữ,
Phong tục, tập quán.
Trên bề mặt
Có nhiều sự khác biệt,
Nhưng mục đích của Đạo
Giống nhau.
Thượng Đế.
Và Thượng Đế khi gặp được là
Thượng Đế."**

Có hai người anh em,
sau khi nghe Bà giảng,
nói chuyện với nhau khuya hôm đó.

Và có tôi cùng họ.

"Tôi hiểu rồi," người anh nói.

"Mọi sự đã rõ.

Chúng ta như người
chỉ nhìn quần áo,
mà quên người mặc.

Chỉ thấy

Bề ngoài và biểu tượng của đạo giáo,
ngôn ngữ miền đất khác,
cùng phong tục và tập quán của họ,
và nghĩ

chúng ta thấy một chân lý khác,
và một Thượng Đế khác."

"Chỉ có một Thượng Đế," tôi nói.

"Và một chân lý," người em nói.

Và hai anh em đồng ý.

Sáng sớm hôm sau,
lúc
không khí trở nên trong và mát,
cả trời đất tỏa sáng.
Khi chúng tôi họp lại,
một người nam trẻ tuổi,
học sinh một trường đại học nơi ấy,
bước lên, để mọi người nghe rõ anh nói.
"Những người lãnh đạo đạo giáo
luôn dạy chúng ta
phải
dâng Thượng Đế tất cả những gì ta có.
Nhưng ta thấy,
chính họ, không phải Thượng Đế,
đưa tay nhận lấy
những gì họ bảo ta dâng hiến!
Bà có cũng nói chúng ta
phải dâng hiến
mọi thứ chúng ta có,
để theo
Đạo Tình Thương?"

Và để trả lời câu thường hỏi này,
Tôi trích lời Bà,

"Người Có Gì?"

Bà sẽ nói.

**"Mọi Thứ Đều Thuộc Thượng Đế.
Chúng Ta chỉ được quyền sử dụng,
Tạm thời, khi chúng ta ở nhân gian.
Điều quan trọng
Không phải là chúng ta có nhiều hay ít,
Mà là cách dùng những gì ta có."**

**"Những Gì Cao Quý Như
Giàu Sang, Sắc Đẹp, Tên Tuổi, Và Danh Vọng,
Tự Bản Thân Chúng
Không Tốt Hay Xấu.
Con Dao Trong Tay Một Bác Sĩ
Có Thể Cứu Mạng Người.
Con Dao Trong Tay Kẻ Sát Nhân
Có Thể Giết Mạng Người.
Vậy Đồ Vật
Tốt Hay Xấu
Là Tùy Cách Xử Dụng.
Và Sự Hoàn Thiện Của Cuộc Sống
Không Phải Là Từ Bỏ Tất Cả
Mà Xử Dụng Tất Cả
Để Phụng Sự Cái Tốt.
Để Phụng Sự Thượng Đế."**

Rồi một người luật sư,
giỏi về tranh cãi và luật lệ
hỏi tôi.

"Đạo Giáo mới này"...

(Họ nhất định gọi vậy)

"nói sao về luật lệ, điều lệ và quy định
mọi đạo giáo phải có,
giúp cai quản và làm tốt con người?"

"Chúng ta đã có quá nhiều luật lệ,"
một người đàn ông phía sau nói.

"Đúng rồi," bạn ông ta đồng tình,
và nhiều người khác cũng vậy.

Và nhiều tiếng đồng ý khác vang lên
trong đám đông.

"Và mỗi đạo giáo mới,
mỗi tiên tri mới,
lại thêm gánh nặng cho chúng ta!"

"Bà chỉ ban một luật duy nhất,"

Tôi nói.

"Và luật ấy là Tình Thương,
vì Bà dạy rằng,

**Tất Cả Mọi Luật Lệ Đều Đưa Đến Tình Thương
Và
Tình Thương
Chu Đắp Mọi Luật Lệ."**

**Có Tình Thương với Thượng Đế,
Với Mọi Thứ
Tạo nên bởi Thượng Đế,
Với Mọi Sinh Vật,
Với Mọi Người,
Và Với Tự Bản Thân.
Do Đó Hãy Yêu Thương,
Đừng Gây Đau Khổ Không Cần Thiết
Bằng Lời Nói Hay Việc Làm."**

Rồi một thương gia giàu có bước đến
một người đến từ một nước xa xôi.

"Mặc dù thành công và của cải

Tôi đã có nhiều," ông nói,

"đầu óc tôi vẫn hoang mang,

và tim tôi nặng trĩu,

vì tôi không tìm thấy bình an.

Tôi đã tốn nhiều thời gian

tìm nơi chốn và những người

có thể cho tôi bình an,

nhưng hoài công."

Và Tôi nói Tôi đã hỏi
cũng điều đó với Bà, tôi nói,
"Tôi cũng, giống ông, chỉ tìm bình an,
mà phiền nhiễu, thù hận, và bất đồng
luôn ở quanh tôi,
mà bình an thì không thấy.
Và trong Tôi tràn đầy tức giận
và lời tôi nói thành khó nghe
và tôi tạo nên nhiều kẻ thù.

Và Tôi đã hỏi Bà,
như ông đã hỏi tôi, nói rằng,
xin đưa tôi đến
một đất nước khác,
xa kẻ thù của tôi,
một nơi khác,
sống với những người khác,
nơi tôi tìm thấy bình an."

Và Bà trả lời, nói rằng,
**"Tại Sao Người Tìm Bình An Bên Trong
Bằng Những Hành Động Bên Ngoài?
Đừng Tìm Những Nơi Khác
Hay Những Người Khác,
Nhưng Hãy Tìm
Kiến Thức Tâm Linh
Khiến Con Người
Có Thể Tự Hiểu Biết Mình,
Và Qua Tự Hiểu Biết Mình,
Con Người Có Thể Tự Giải Thoát
Khỏi Đau Khổ Của Sự Tức Giận,
Lo Âu, Hận Thù, Và Sợ Hãi.
Bởi Người Có Thể Đi Đâu
Nếu Không Mang Tự Bản Thân Theo?"**

Và đó là điều Thầy đã dạy.
Và đó là điều Tôi đã học.
Tôi đã học được rằng,
**"Không Phải Những Gì Người Khác Nói Hay
Làm,
Những Cái Được Và Mất
Trong Đời Sống,
Gây Nên Đau Khổ,
Tức Giận Và Sợ Hãi Cho Người.
Chính Điều Người Nghĩ
Về Những Gì Người Khác Nói Hay Làm
Gây Nên Đau Khổ,
Tức Giận Và Sợ Hãi Cho Người."**

**"Vì Qua Những Gì Con Người Nghĩ,
Con Người Sẽ Là Vậy.
Từ Suy Nghĩ Của Người
Sinh Ra Nhận Thức.
Và Từ Nhận Thức,
Người Hành Động.
Từ Hành Động Của Người, Phản Ứng
Sẽ Đến Với Người.
Từ Suy Nghĩ Của Người
Người Tạo Nên Cuộc Sống Của Mình.
Thay Đổi Suy Nghĩ Của Mình,
Và Người Sẽ Thay Đổi Cuộc Sống Của Mình."**

Và dù nhiều điều đã được nói
và chia sẻ
mọi người vẫn thúc ép tôi
vì họ ham muốn được nghe nói về Bà.
Và do vậy Tôi nói về một lúc khác.
Trên những cánh đồng.
Trong nắng nóng và cát bụi.
Hàng ngàn người đến để nghe,
và một người bước theo Bà,
hỏi,
**"Nếu một người muốn nên toàn thiện,
người ấy phải làm gì?"**
Và Bà trả lời
quay về phía người ấy,
nói rằng,

**"Hãy Vui Lên, Vì Người Đã Hoàn Thiện!
Người Sáng Chói Hơn Hàng Triệu Mặt Trời,
Nhưng Hiện Tại, Bởi Hoang Tưởng,
Người Như Mặt Trời
Bị Che Phủ Bởi Mây,
Và Không Thấy Được
Sự Hoàn Thiện Của Mình.
Chính Qua Sự Làm Sạch Của Đạo Giáo
Mà Mây Mù Của Sự Thiếu Hiểu Biết
Được Đánh Tan,
Và Từ Đó Tan Theo Sự Hoang Tưởng Của
Người."**

Và với mọi người, Bà nói,
**"Tất Cả Mọi Hoạt Động Tâm Linh
Là Giống Như Sự Tẩy Rửa Và Làm Sạch,
Bởi Các Người Đã Hoàn Thiện,
Chỉ Bị Che Phủ Bởi Hoang Tưởng."**

"Còn, " người khác hỏi,
"phần lễ nghi?
Chúng ta phải làm gì?
Chúng ta biết có nhiều cách.
Chúng ta biết cầu nguyện, tham thiền,
thờ kính, nhân đạo, và còn nhiều điều khác."
"Đúng!" bạn ông ta cười.
"Chúng ta biết, nhưng chúng ta chưa bao giờ làm!"

"Bởi vì chúng ta thấy khó làm theo,"
người đầu tiên đồng ý.

**"Nhưng có một nghi lễ
được cho rằng
cách dễ nhất để được cứu rỗi,
cách đơn giản nhất
để trở về với Thượng Đế."**

Và ông ta hỏi Bà,
"Xin nói lên, trong lời ca tụng,
Thánh Danh Thượng Đế."

Và Bà đã, để
mọi người đều hiểu,
giảng dạy,

**"Thượng Đế Và Danh Ngài Không Khác Nhau.
Trên Thế Giới Chúng Ta Biết,
Tên Một Vật
Và Bản Thân Vật Ấy Khác Nhau.
Không Phải Chỉ Kêu Lên Tiếng Nước,
Chúng Ta Có Thể Hết Khát.
Nhưng Thượng Đế Và Danh Ngài
Không Tồn Tại Trong Nhân Gian Chúng Ta
Biết,
Mà Là Trong Tâm Linh.
Trong Thánh Danh Của Thượng Đế,
Thượng Đế Và Danh Ngài
Là Một Và Giống Nhau,
Chúng Ta Tìm Đến
Sự Hiện Diện Của Chính Thượng Đế,
Và Qua Sự Hiện Diện Của Ngài Chúng Ta Được
Làm Sạch,
Để Bụi Bặm Của Sự Thiếu Hiểu Biết,
Và Mọi Phiền Toái Trong Lòng,
Được Gọi Rửa Sạch,
Và Tâm Linh Thực Sự Của Chúng Ta Được
Khơi Dậy."**

Và bạn ông ta hỏi,
"Nhưng tên nào của Thượng Đế?

Vì Bà đã dạy
chỉ có một Thượng Đế duy nhất,
nhưng Ngài có vô số Tên gọi."

Và Bà trả lời rằng,
**"Tất Cả Tên Gọi Của Thượng Đế Đều Tốt,
Vì Tất Cả Tên Gọi Của Thượng Đế Đều Là
Thượng Đế.**

**Chúng Ta Không Phải Gọi Tên,
Mà Là Gọi Thượng Đế."**

Và người kia hỏi,
"Gọi Tên Thượng Đế cách này
có tốt hơn cách khác?"

Và lần nữa Bà trả lời,
**"Không Có Quy Định Khó Khăn Hay Nhanh
Gọn.**

**Điều Quan Trọng Nhất," Bà nói,
"Không Phải Là Cách Ca Tụng,
Cũng Không Phải Là Lời Ca Tụng,
Mà Là Tình Thương Trong Lời Ca Tụng."**

Rồi bên phía các phụ nữ ngồi
một giọng nói nhỏ rụt rè cất lên,
"Còn về bình đẳng?" ...

Nhưng trước khi bà kịp dứt lời
một tiếng đàn ông ra lệnh cho bà
im lặng.

"Tại sao phải im lặng?"
một phụ nữ khác hỏi.

"Chúng tôi không có trí óc sao,
mà chúng tôi phải ngồi yên lặng?
Chúng tôi không có linh hồn sao,
mà chúng tôi không được soi sáng?

**Đã hàng ngàn năm,
phụ nữ đã bị từ chối
quyền lực bởi đàn ông.**

**Kể cả trong Nhà của Thượng Đế,
chúng tôi cũng bị giam cầm cách biệt."**

"Tôi cũng đã theo đạo thuyết mới này
và biết

Bà đã công khai lên án điều này,
nói rằng,

'Do quyền của ai

**Mà Chỉ Phân Nửa Những Người Có Đức Tin
Được Chào Đón Trong Nhà Thượng Đế,
Khi Thượng Đế Chào Đón Tất Cả.'**

Và Bà cũng chào đón tất cả,
vì Bà xem thấy tất cả như Thượng Đế xem thấy,
như tất cả chúng ta đáng được xem thấy.

Tôi đã nghe Bà nói,
và biết đó là sự thật,

**'TÔI KHÔNG XEM THẤY ẮN ĐỘ GIÁO, HỒI
GIÁO,
THIÊN CHÚA GIÁO, HAY DO THÁI GIÁO,
MÀ CHỈ THẤY HỒN TÂM LINH VĨNH CỬU.
TÔI KHÔNG XEM THẤY ÂU CHÂU HAY Ắ
RẬP,
MỸ CHÂU HAY PHI CHÂU,
MÀ CHỈ THẤY HỒN TÂM LINH VĨNH CỬU.
TÔI KHÔNG THẤY
MÀU DA ĐEN HAY TRẮNG,
NGƯỜI GIÀU HAY NGHÈO,
NAM GIỚI HAY PHỤ NỮ,
BẠN HAY KẼ THÙ.
TÔI CHỈ THẤY HỒN TÂM LINH VĨNH CỬU,
NHỮNG NGƯỜI YÊU DẤU CỦA THƯỢNG
ĐẾ.'"**

Và có một người phụ nữ,
đẹp tuyệt vời,
với nữ trang đeo trên tai,
và vàng ròng trên cổ tay,
hỏi về Tình Thương.
"Tôi đã đi tìm," bà ta nói,
"Tình Thương vĩnh cửu,
nhưng không thấy,
và bây giờ chỉ biết
những ngày trống vắng,
những đêm cô độc,
do vậy tôi thấy đau trong lòng
và muốn tìm cách chữa."

Và Bà đã trả lời người phụ nữ,
"Cái Gọi Là Tình Thương,
Thường Không Phải Là Tình Thương,
Mà Chỉ Là Một Sự Trao Đổi,
Một Cuộc Mua Bán,
Nói Rằng,
Tôi Sẽ Thương Yêu Em, Khi Nào Em Còn Làm
Vừa Lòng Tôi.
Khi Em Không Còn Làm Vừa Lòng Tôi,
Tôi Sẽ Ly Dị Em!
Hay,
Tôi Sẽ Là Bạn Em,
Khi Nào Em Còn Làm Điều Tôi Muốn,
Nhưng Khi Em Không Còn Làm Điều Tôi Muốn
Tình Bạn Chấm Dứt.
Người Bạn Trở Thành Kẻ Thù.
Bởi Như Vậy
Thế Giới Đã Trở Nên Đau Lòng."

**"Bởi Tình Thương Không Phải Ở Thế Gian
Mà Ở Tâm Linh,
Và Người Tìm Bên Ngoài Bản Thân
Tình Thương
Đã Tìm Sai Chỗ,
Vì Chính Mình Là Tình Thương.
Hãy Tìm Nơi Chốn
Mình Có Thể Ban Phát Tình Thương.
Bởi Tình Thương Không Phải Tình Thương
Cho Tới Khi Được Ban Phát.
Và Qua Ban Phát
Người Sẽ Biết Mọi Cái Trên Thế Gian,
Là Giới Hạn Và Tạm Thời
Và Trói Buộc Con Người Vào Đau Khổ.
Hãy Ban Phát,
Cái Không Giới Hạn Và Vĩnh Cửu
Và Giải Thoát Mình Khỏi Đau Khổ.
Ban Phát Thượng Đế.
Những Gì Khác Không Phải Là Tình Thương."**

Và thật nhiều nhận thức như vậy
chúng tôi đã nhận được.
Và vô số hồng ân
đã tràn xuống chúng tôi.
Như vậy
phút đã thành giờ,
giờ đã thành ngày,
cho đến khi một người nam, mới đến, đứng
nghe bên ngoài đám đông,
không tự kìm hãm được nữa,
và chen lấn qua đám đông,
gạt mọi người qua bên,
la lớn đầy tức giận,
"Trong khi Bà đứng và nói về đạo giáo,
nhân danh đạo giáo,
thế giới đang chiến tranh!!"

"Kẻ thù!" ông ta la lớn,
"Tự xưng mình
là người của Thượng Đế,
và những lời từ miệng họ
và những việc làm từ tay họ là linh thiêng,
làm mọi người sợ hãi,
và biến các quốc gia thành đất chém giết.
Nhân Danh Thượng Đế họ bóp méo sự thật
cho mục đích riêng mình,
và rao giảng hận thù
trong Nhà Thượng Đế.
Và gọi đó là đạo giáo!!"
Và ông ta ghê tởm đến nỗi,
ông ta nhổ nước miếng xuống đất!

Và tôi vội trả lời,
rằng họ có thể nói họ là người của Thượng Đế,
nhưng Bà nói,

**"Có Những Người Nghĩ
Nếu Họ Tự Gọi Mình Là Gì
Thì Đó Thành Sự Thật.
Do Vậy Họ Nói,
Ta Là Người Của Thượng Đế,
Là Người Của Đạo Giáo
Một Đạo Giáo Linh Thiêng,
Nhưng Đó Chỉ Là Một Danh Xưng Của Họ.
Nó Chỉ Tồn Tại Trên Môi Lưỡi Họ
Nhưng Không Làm Xúc Động Lòng Họ.
Vì Nếu Nó Nằm Trong Lòng Họ,
Họ Sẽ Không Đến Với Chúng Ta
Với Lòng Hận Thù,
Mà Với Tình Thương."**

Và một người đàn ông mới đến
nói về những hành động tàn ác,
tràn đầy máu và máu,
làm mọi người tức giận.

Và một phụ nữ la lớn,
"Chúng tôi biết những người đạo đức giả đó!
Họ nói họ là người của Thượng Đế!

Hà!

Họ không phụng sự Thượng Đế, nhưng phụng sự
chính họ!

Những thần tượng họ thờ phượng là
quyền lực, tiền bạc, tên tuổi và danh vọng!"

"Họ không muốn phụng sự Thượng Đế!
Họ muốn làm Thượng Đế!"

một người khác la lên.

Và một tiếng la lớn vang lên từ người đàn ông
đưa tin,

"Những người làm việc ác đáng chết!!"

Và tôi bước đến phản đối ông ta, "Không!" tôi nói.
Và hỏi đám đông,
"Chúng ta sẽ lập lại và lập lại, như những người
xưa trước,
đáp lại thù hận bằng thù hận, mắt đổi mắt,
cho đến khi mọi người đều mù lòa và không thấy
rằng thù hận chỉ mang đến thù hận,
và hạt đắng chỉ sinh ra trái đắng?"

"Đó là những người," tôi nói,
"Vẫn còn đứng bên bờ Trái Đất
vỗ trống chiến tranh vang dội,
và không thể nghe sự thật này.
Qua gây khổ đau cho người khác,
họ nghĩ họ có thể chấm dứt khổ đau của họ,
không biết rằng, tiêu diệt kẻ khác,
là tự tiêu diệt họ."

"Phương cách cũ không còn hiệu lực,"
một người nói.

"Chúng chưa bao giờ có hiệu lực,"
một người khác nói,
rồi một người khác nữa, đến khi tất cả đều đồng ý.

"Có," ... tôi nói ...
"một cách ...
không phải chiến tranh ...
mà là
Tình Thương."

Và người đàn ông đưa tin
quay lưng lại và bỏ đi,
nhưng một người lính xuất ngũ,
một người lính đã trải qua nhiều cuộc chiến tranh,
bước đến, và nói,
"Tôi cũng đã chứng kiến sự tàn phá của chiến tranh
và từ lâu tôi đã rời bỏ chiến trường
để đi tìm hoà bình.

Nhưng trong Đạo Tình Thương,
có một cuộc thánh chiến xứng đáng để chiến đấu
cho.

Chỉ nói cho chúng tôi biết, nếu có thể," ông nói,
**"cái gì là cội rễ của mọi cái ác
trên thế giới,**
để khi biết, chúng tôi có thể nhổ bỏ."

**"Sự Thiều Hiểu Biết,
là kẻ thù mà ông tìm kiếm,"**

Tôi nói.

Và một người đàn ông nọ nói,
"Hãy nói thêm về điều này."
Và "Phải," một người khác nói,
"vào lúc này,
lời ông nói có thể
là ánh sáng cho chúng tôi,
và cho tất cả mọi người có thể nghe,
vì đêm đang đến,
và thế giới trở nên tối."
Và tôi trả lời,
"Đừng sợ,
vì Thượng Đế ở với tất cả chúng ta,
và bóng tối
không thể tồn tại trước ánh sáng."

Và họ hỏi tiếp, và tôi trả lời,
nói về thời gian nơi Cánh Đồng Phương Đông,
sau cơn mưa,
khi trời bắt đầu trở lạnh,
và Bà ngồi,
quấn khăn choàng,
để chống lại cái rét ban đêm
với một vài tông đồ
và giảng dạy chúng tôi với câu chuyện
về bốn người đàn ông được ban cho một đồng tiền
vàng.

"Người đầu tiên," Bà nói,
"là một người Hy Lạp, nói,
'Với đồng tiền này chúng ta nên mua *stafil*.'
Nhưng người thứ hai,
một người Ba Tư,
nói, 'Không! Tôi muốn *angur*.'
Người thứ ba là một người Thổ Nhĩ Kỳ, và ông ta
nói,
'Tôi không muốn *angur*, Tôi muốn *uzum*.'
Và người thứ tư, một người Ả Rập
nhất định muốn họ mua *inab*.

Và họ bắt đầu đánh nhau,
vì sự thiếu hiểu biết của mình
họ không biết
rằng mỗi người,
trong ngôn ngữ của mình
đều muốn cùng một thứ.
Nho!"

"Những Lãnh Tụ Giả Hình,"
Bà nói với chúng tôi,
"Dạy Rằng Chính Sự Khác Biệt Của Các Người
Biến Các Người Thành Kẻ Thù Của Nhau.
Nhưng Không Phải Sự Khác Biệt Của Các
Người
Là Kẻ Thù,
Mà
Là Sự Thiếu Hiểu Biết."

**"Đừng Trở Thành
Kẻ Thù Của Kẻ Thù Các Người,"
Bà cảnh báo.**

**"Không Cần Thiết
Phải Tiêu Diệt Một Người,
Chỉ Cần Tiêu Diệt Sự Thiếu Hiểu Biết
Của Con Người."**

**"Sự Đau Khổ Của Con Người
Chỉ Có Thể Được Giải Quyết
Bằng
Một Cuộc Đổi Mới Tâm Linh,
Vì Không Có Gì Được Thay Đổi
Cho Đến Khi Lòng Con Người
Được Thay Đổi."**

Và trong ngày cuối cùng,
ngồi cùng nhau trong bóng mát một vườn xoài
ăn bữa trưa,
một người đàn ông được kính trọng vì sự khôn
ngoan của mình,
đứng lên, để mọi người nhìn thấy, và nói,
"Không phải tình cờ, mà qua Ôn của Thượng Đế,
mà chúng ta những người tìm chân lý đã gặp nhau,
cùng các thiên thần cùng đền.
Chúng ta đã đến, qua một cuộc hành hương thần
thánh,
vượt qua nhiều miền đất và chiến thắng nhiều sóng
dữ.
Đối với nhiều người những Điều Giảng Dạy của
Đạo Tình Thương
là sự khai sáng,
và với người khác đó là sự xác tín.
Và bây giờ, trong lúc chia tay,
Tôi chỉ xin ông, chỉ một điều.
Nói cái ông đã nghe trong lòng,
và biết là chân lý,
cùng chia sẻ,
để Tình Thương được phát triển."

Và trong ngày cuối cùng cùng nhau,
một người trẻ tuổi, chưa đến mười lăm, hỏi tôi,
câu hỏi cuối cùng.

"Chúng tôi đã đi tìm chân lý,
nói nhiều về chân lý,
nhưng cái gì," em hỏi,
"Bà đã nói
là chân lý?"

Và tôi trả lời
"Chân Lý,"
Bà nói,
"Là Tình Thương."

Vậy, Tôi Razzaque Khan đã viết
điều tôi đã nghe,
và điều tôi đã thấy,
và các người, sau khi đọc những điều này,
đã nghe,
và thấy, và đã hiện diện,
như tôi đã từng,
để các người, qua Ôn của Thượng Đế,
cũng biết, và qua sự hiểu biết
điều gì trong lòng các người là đúng,
có thể chia sẻ điều ấy,
để mọi người có thể biết
những gì mà số ít chúng ta biết hiện nay.

www.TheReligionOfLove.net